

Brev till Gud (del 1)

Gud. Jag har skrivit en del om dig, det känner du säkert till men jag vet inte om jag nånsin skrivit till dig. Du vet inte vad du ska tro om mig längre, jag vet. Ja, nu vet du hur det känns. Men det är inte bara du som inte vet vad du ska tro. Jag vet inte det heller. Och alla andra bryr jag mig inte om just nu. Det här handlar om mig. För jag har tänkt på det här länge. Och kommit på en lösning. Kanske. Du vet, det här med mitt gott-och-ont-konto. Du vet att jag har försökt att komma på nåt sätt att arbeta upp mig så att jag åtminstone kan komma till plusminusnoll på "kontot" men jag har inte lyckats komma på nåt bra sätt att göra det. Och nej, det är inte bara att "sätta igång och göra saker". För så enkelt är det inte. Visst har jag satt in nån slant till "Läkare utan gränser" några gånger men det räknas väl inte? Förutom det har jag inte g j o r t ett skit, ärligt talat. Men. Gud, jag har en plan. Vi gör en skuldsanering! Så att jag slipper bära hela skulden på axlarna och känna mig tyngd av den resten av livet. Då kanske jag kan börja göra nåt också. Skulden skjuter vi upp till efter min död. Så att mitt disponibla saldo står på noll från och med nu. Och så ska jag undvika att samla på nya minus poäng. Vad säger du? Vad vi gör med skulden sen? Det kan jag berätta om nästa gång. Nu måste jag sätta igång och tjäna några plus poäng. Vi hörs snart.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Onomatoprofet med Poeter.se id #48362 innehar upphovsrätten